

се, по-малко печелѣхъ, но затова пѣкъ можахъ да си запазя купувачитѣ. При тѣхъ купувахъ само нѣколцината японци, които се намираха на острова.

Минаха така нѣколко месеци. Единъ день двамата братя пакъ дойдоха при мене и ми направиха пакъ предложение да откупятъ магазина ми. Този пътъ азъ ги изгонихъ, като имъ казахъ, че ако втори пътъ се опитатъ да искатъ отъ мене подобно нѣщо, азъ ще се разправа съ тѣхъ.

Сега внимавай добре! Ти знаешъ, че азъ имамъ двама много добри прислужници: Критри и Бувана. Тѣ обичаха много моето малко момче Пителъ. Никога не го оставяха самичекъ и винаги играеха съ него. Когато малкиятъ цапаше изъ езерото, единъ отъ двамата го пазѣше и внимаваше въ всѣка негова крачка.

Два дена следъ второто предложение на японцитѣ, Критри взе малкия Пителъ на ръце и го понесе къмъ езерото. Азъ наблюдавахъ това отъ балкона на къщата ми. Тѣкмо искаше да го пусне въ водата, той извика, грабна детето и почна да тича къмъ къщата, влѣзе въ стаята, огледа много добре всичко и внимателно го сложи на едно канапе. Очуденъ отъ всичко, азъ го запитахъ, какво значи това. „Езерото е пълно съ малки рибки“ — ми отговори Критри, — тѣ сж малки рибки съ остри шипове по гърба, които сж пълни съ отрова. Едно убождане отъ тѣхъ и смъртта е неизбѣжна“. Цѣлъ разтреперанъ, азъ се затекохъ къмъ езерото. Но какъ сж дошли тѣзи дяволски риби тука? Езерото бѣ отвсѣкжде затворено и нѣмаше никакво съобщение съ морето. И друго. Около нашия островъ никога не бѣха забелязвани такива риби. Оставаше само едно предположение: нѣкой да е донесълъ отъ далеко такива рибки и да ги е пусналъ на-